

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Р1 94/2021
25.02.2021. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Слађане Накић Момировић, председника већа, Добриле Страјина и Марине Милановић, чланова већа, у парници из радног односа тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Петар Јовчић, адвокат из ..., против туженог ЈП „Дирекција за развој и изградњу Врања“ у ликвидацији, из Врања, чији је законски заступник ББ, ликвидациони управник и пуномоћник Градско правобранилаштво из Врања, ради исплате разлике зараде, регреса и за рад недељом, одлучујући о сукобу стварне надлежности између Привредног суда у Лесковцу и Основног суда у Врању, на седници одржаној 25.02.2021. године, донео је

РЕШЕЊЕ

За поступање у овом предмету, **СТВАРНО ЈЕ НАДЛЕЖАН** Основни суд у Врању.

Образложење

Основни суд у Врању, решењем П1 1390/16 од 22.01.2018. године, огласио се стварно ненадлежним за поступање у овом предмету и одлучио да по правноснажности решења списе предмета уступи Привредном суду у Лесковцу, као стварно и месно надлежном суду. У образложењу је указао, да без обзира на то што привредни суд не спроводи поступак ликвидације туженог, да се ради о спору који произлази из примене Закона о привредним друштвима и спору поводом ликвидације привредног друштва, за који је према одредбама члана 7. став 1. и 532. Закона о привредним друштвима, а у вези члана 25. став 1. тачка 4. Закона о уређењу судова, за суђење у првом степену надлежан привредни суд према седишту привредног друштва у ликвидацији, због чега је одлучио као у изреци решења.

Привредни суд у Лесковцу, није прихватио стварну надлежност, већ је уз допис П 109/2021 од 11.02.2021. године, списе предмета доставио Врховном касационом суду, ради одлучивања о сукобу стварне надлежности између судова разне врсте. У образложењу је указао, да се у конкретној ситуацији не ради о спору поводом реорганизације, судске и добровољне ликвидације и стечаја. Затим, да се поступци због ликвидације не прекидају, а да овај спор није настао у вези са поступком ликвидације, нити се тужбом оспорава одлука о ликвидацији, као ни неправилности у вези са поступком ликвидације и да то што је тужени у ликвидацији нема значаја за заснивање надлежности привредног суда.

Врховни касациони суд је одлучујући о сукобу стварне надлежности на основу одредбе члана 22. став 2. Закона о парничном поступку – ЗПП („Службени гласник РС“, бр.72/11, 49/13 - УС, 74/13 - УС, 55/14, 87/18 и 18/20), а у вези одредбе члана 30. став 2. Закона о уређењу судова („Службени гласник РС“, бр. 116/08, 104/09, 101/10, 31/11, 78/11, 101/11, 101/13, 40/15, 106/15, 13/16, 108/16, 113/17, 65/18 - УС, 87/18 и 88/18 - УС), утврдио да је за поступање у овом предмету стварно надлежан Основни суд у Врању.

Тужба је поднета 16.06.2016. године. Предмет тужбеног захтева је исплата на име разлике зараде од мање исплаћене, па до припадајуће зараде за период од 01.08.2013. године до 30.06.2016. године и неисплаћеног регреса за 2013, 2014. и 2015. годину у одређеним новчаним износима, одређеним у поднеску од 04.12.2018. године.

Ликвидација привредног друштва прописана је одредбама члана 524 - 548 Закона о привредним друштвима („Службени гласник РС“, бр.36/11, 99/11, 83/14, 5/15, 44/18, 95/18 и 91/19). Одредбом члана 7. овог закона је прописано, да, у парничним и ванпарничним поступцима покренутим у случајевима предвиђеним овим законом, као и у споровима који произлазе из овог закона, надлежан је суд одређен законом којим се уређује надлежност судова према седишту привредног друштва или предузетника, односно према месту пословања огранка страног правног лица, осим ако је овим законом предвиђена месна надлежност другог суда.

Одредбом члана 22. став 3. Закона о уређењу судова, између осталог је прописано да, основни суд у првом степену суди о правима, обавезама и одговорносима из радног односа, о накнади штете коју запослени претрпи на раду или у вези са радом. Одредбом члана 25. став 1. тачка 4. овог закона, између осталог да, привредни суд у првом степену суди у споровима поводом реорганизације, судске и добровољне ликвидације и стечаја осим спорова за утврђење постојања, заснивања и престанка радног односа који су покренути пре отварања стечаја.

Како се у конкретној ситуацији ради о спору између тужиоца као физичког лица и туженог као привредног субјекта у ликвидацији, ради исплате (предмет тужбеног захтева је новчано потраживање из радног односа), који спор није настао у вези са поступком ликвидације, нити се тужбом оспорава одлука о ликвидацији, односно неправилности у вези са поступком ликвидације, то је за поступање у овом предмету стварно надлежан Основни суд у Врању, на основу одредбе члана 22. став 3. Закона о уређењу судова.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је на основу одредбе члана 22. став 2. ЗПП, одлучио као у изреци.

**Председник већа – судија
Слађана Накић Момировић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић